GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 67.

W e Srode Dnia 20. Sierpnia 1806.

Z Wiednia d. 13. Sierpnia.

J. C. K Mość Wiceprezydentowi nadworney menniczno-górniczey kamery, Jozefowi Kawalerowi Rzeszy de Leithner raczył udzielić nayłaskawiey godność taynego radcy z uwolnieniem od taxy.

Dotychczasowego nadwornego Sekretarza Jozefa Quiez raczył J. C. K. Mość mianować nayłaskawiey nadwornym radcą przy C. K. nadworney skarbowey i handlowey kancelaryi.

Król Jmć Pruski raczył officyalistę biblioteki Xcia Sasko-Cieszyńskiego za przysłany sobie przepysznego wydania na Niemiecki iezyk wyłożony opis wystawionego w zamkowym kościele pomnika Arcy Xżny Jmci Maryi Chrystyny udarować wielkim złotym medalem dla sztuk i przemysłu, z następuiącym listem: "Odebrałem dołączone do WPana listu pod 20 Marca r. b. dzieło, i tak go znalazłem interessuiącym i szanownym, że WPanu z zupełnem ukontentowaniem za nie dziekuię, o czem WPana dołączonym tu w upominku medalem przekonać pragnę, iako WPana łaskawy. *Fryderyk Wilhelm.*

W Charlottenburg d. 14 Lipca 1806.

Z Ratysbony d. 1. Sierpnia.

Dzień dzisieyszy stanowi w dzieiach Rzeszy Niemieckiey nową epokę: część iey południowa i zachodnia otrzymały przez ligę Reńską, iak się z poniższych pism pokazuie, w cale nowe urządzenie.

Następuiące oświadczenie sprawuiącego Francuzkie interessa P. Bachera podane dziś zostało przez Elektora arcykanclerza do dyktatury:

"Niżey podpisany sprawuiący interessa Cesarza Jmć Francuzow i Króla Włoskiego przy ogólnym seymie Rzeszy, odebrał od J. C. K. Mci rozkaz, ażeby następuiące podał oświadczenie: — Królowie Jchmość Bawarski i Wirtemberski, udzielni Xżęta Ratyzboński, Badeński, Bergu, Hessendarmstadt, Nassau i inni nayznakomitsi południowych i zachodnich Niemiec Xżęta zawiązali pomiędzy sobą konfederacyą, która ich od wszelkich niepewności na przyszłośc zabezpiecza, i przestali bydź stanami Rzeszy. Gdy położenie, w iakim traktat Prezburski w prost sprzymierzone z Francyą dwory, a ubocznie otaczaiące ich i graniczące z niemi Xżęta postawił, nie zgadzało się z położeniem Rzeszy, wypadało zatem dla tych dworow i Xżąt urządzić tyczący ich się system podług nowego planu i oddalic przez to sprzeczność, która byłaby ustawicznem

źrodłem poruszeń, niespokoyności i niebezpieczeństwa. Francya z swey strony, która do utrzymania pokoiu w południowych Niemczech istotnie iest interessowaną, która wątpić nie mogła, iż iak tylko cofnie swe woyska za Ren, niezgoda, iako skutek sprzecznych lub niepewnych, zle określonych i zle zrozumianych stosunkow nadwęręży na nowo spokoyność ludow, a może i woynę na stałym lądzie znowu zapali, i która z resztą obowiązana iest przykładać się do dobra swych sprzymierzyńcow i dopomagać im do używania wszystkich korzyści, które im traktat Prezburski zapewnił, a Francya zaręczyła, nie mogła widzieć w konfederacyi, którą utworzyli, iak tylko naturalny skutek i potrzebne uzupełnienie rzeczonego traktatu. Nieznaczne odmiany, które się wiekami pomnażały, poniżyły od dawnego czasu tak dalece Niemiecką konstytucyą, że iey się tylko cień pozostał. Czas odmienił wszystkie stosunki wielkości i mocy, które początkowo między rożnemi członkami konfederacyi, między każdem z osobna i całością którey były częściami, zachodziły. Seym zaprzestał mieć właściwą sobie wolą. Wyroki naywyższych trybunałow nie mogły bydź wykonane. Wszystko okazywało tak wielką słabość, że związek konfederacyyny nikogo nie czynił bezpiecznym, a dla mocnieyszych był tylko sposobem do przewodzeń i waśnień. Zdarzenia ostatnich trzech koalicyy posunęły tę słabość do naywyższego stopnia. Upadło iedno elektorstwo przez przyłączenie Hanoweru do Prus; Król ieden na północy przyłączył iedną prowincyą Rzeszy do swoich państw; Prezburski traktat nadał Królom Jchmość Bawarskiemu i Wirtemberskiemu i Elektorowi Jmć Badeńskiemu zupełną udzielność; zaszczyt, iakiego bezwątpienia inni Elektorowie słusznie dopominać się będą, a który iednak nie zgadza się ani z brzmieniem, ani z duchem konstytucyi Rzeskiey. Cesarz Jmć Francuzow i Król Włoski widzi się bydź przeto obowiązanym oświadczyć, że nie uznaie więcey bytu konstytucyi Rzeskiey, ale że pomimo tego uznaie zupełną i bezwzględną udzielność każdego z Xiążąt, z których się teraz Rzesza Niemiecka składa, i że utrzymywac będzie z niemi takie same stosunki iak z innemi niepodległemi Europeyskiemi mocarstwami. Cesarz Jmć i Król Włoski przyiął tytuł *Protektora Reńskiey konfederacyi.* Zawiązał ią iedynie w celu pokoiu, i ażeby iego pośrednictwo między mocnieyszym i słabszym zapobiegało zawsze wszelkim niezgodom i niespokoynościom. Uczyniwszy J. C. K. Mość tym sposobem zadosyć naydroższemu interessowi swoiego ludu i swoich sąsiadow, zapewniwszy ile w mocy iego było przyszłą spokoyność Europy, a mianowicie spokoyność Niemiec, które ustawicznie placem boiu były, usuwaiąc sprzeczność, która ludy i Xiążęta stawiała pod pozorną opieką istotnie przeciwnego ich politycznym interessom i układom systematu; spodziewa się zatem, że Europeyskie Narody nie będą więcey słuchać poduszczeń tych, którzy chcą na stałym lądzie wieczną utrzymywać woynę, że Francuzkie woyska, które przeszły za Ren, po ostatni raz się przeprawiły, i że Niemieckie ludy w dzieiach przyszłości widzieć tylko będą okropny obraz wszelkiego rodzaiu udręczeń, spustoszeń i rzezi, które woyna zawsze za sobą pociąga. J. C. K. Mość oświadczył, iż nigdy granic Francyi za Ren nie posunie. Jakoż dotrzymał wiernie swoiego słowa. Teraz iest iedynym iego życzeniem, aby mógł użyć powierzonych mu od Opatrzności sposobow na oswobodzenie morz, przywrocenia handlowi wolności i zapewnienia tym sposobem spokoyności i szczęścia światu. — W Ratyzbonie d. 1 Sierpnia 1806.

Bacher."

Dziś podane także zostało do dyktatury następuiące ważne oświadczenie, podpisane przez Barona Rechberg, Posła Bawarskiego; Barona Seckendorff, Posła Wirtemskiego; Barona Albini, Posła dyrektoryalnego i Ministra stanu Elektora Arcykanclerza Rzeszy; Barona Seckendorff, posła Landgrafa Heskiego; Barona Smitz Grollenburg, posła Xcia Hohenzollern-Hehingen i całego domu Xżąt Hohenzollern; Biskupa koadjutora Wolf, posła Xcia Salm Kyrburg; nakoniec P. Mollenbec, posła Xcia Isenburg.

"Niżey podpisani posłowie umocowani prey powszechnym seymie Rzeszy, odebrali rozkaz, ażeby imieniem Panow swoich podali następuiące oświadczenie: "Wypadki trzech ostatnich woien, które Niemcy bez ustanku prawie trapiły, i polityczne odmiany, które stąd wyniknęły, okazały widocznie smutną prawdę, że zwiazek który dotąd łączył rozmaite członki politycznego ciała Niemieckiego, nie iest iuż dostatecznym do osiągnienia zamierzonego celu, albo raczey, że iuż został rzeczywiście rozerwanym. Od dawna iuż te prawdy były w sercu każdego Niemca; a chociaż doświadczenie w ostatnich latach było przykrym, potwierdziło iednak niedogodność konstytucyi szanowney w swoim źrodle, lecz która stała się błędną przez niestateczność nie oddzieloną od wszystkich urządzeń ludzkich. Tey tylko okoliczności przypisać należy bez ochyby rozdwoienie, które się w samey Rzeszy w roku 1795 okazało, i które pociągnęło za sobą rozłączenie interessu Niemiec południowych i północnych. Od tey chwili musiały koniecznie zniknąc wszelkie wyobrażenia wspolney oyczyzny i interessu; wyrazy woyna Rzeszy i pokoy Rzeszy stały się słowami bez żadnego znaczenia; nadaremnie szukano Niemiec w ciele Rzeszy Niemieckiey. Xżęta maiący swoie kraie nayblizey Francyi, pozbawieni wszelkiey opieki, i wystawieni na wszystkie klęski woienne, których ukończenia w środkach stosownych do konstytucyi szukać nie mogli, zostali przymuszeni, ażeby przez oddzielny pokoy odstrychnęli się rzeczywiście od powszechnego związku. Zdawało się, iż pokoy Lunewilski, a bardziey ieszcze wyrok Rzeszy zapadły w roku 1803 ożywi konstytucyą Niemiecką, uprzątaiąc słabe części systematu, i ustalaiąc istotnieysze filary onegoż. Lecz wypadki zaszłe w ciągu 10 ostatnich miesięcy w oczach całey Rzeszy, zniszczyły nawet i tę ostatnią nadzieię, i okazały znowu całkowitą niedokładność dotychczasowey konstytucyi. W mnostwie tych ważnych dostrzeżeń, widzieli Monarchowie i Xiążęta w południowych i wschodnich Niemczech, iż im wypada zawrzeć nowy związek, stosowny do okoliczności czasowych. Uwalniaiąc się ninieyszym oświadczeniem od dotychczasowego swoiego związku z ciałem Rzeszy Niemieckiey, idą szczególnie za systematem wskazanym przez dawnieysze wypadki, a nawet przez oświadczenia potężnieyszych stanow Rzeszy. Mogliby w prawdzie utrzymać błahy pozor upadłey konstytucyi, lecz poczytali za rzecz zgodnieyszą z ich dostoynością i czystością ich celow, gdy postanowienie swoie i pobudki, którem się powodowali, w sposobie otwartym i wolnym oświadczą. Lecz nadaremnieby sobie pochlebiali, iż pożądanego celu dosięgną, gdyby się o potężney opiece nie zapewnili, do której się teraz Monarcha, którego zamiary były zawsze zgodne z prawdziwym interesem Niemiec, obowięzuie. Tak potężna gwarancya iest w dwoiakim względzie zaspokaiaiącą. Zaręcza ona, iż Cesarz Francuzow, tak dla sławy, iako też dla własnego interessu Cesarstwa Francuzkiego starać się będzie o utrzymanie nowego porządku rzeczy w Niemczech i o ustalenie wewnętrzney i

)2(

zewnętrzney spokoyności. Że tak droga spokoyność iest istotnym celem związku Reńskiego, dotychczasowe współ-stany Monarchow, których imieniem ninieysze czyni się oświadczenie, znaydą w tey mierze widoczny dowod w pozwoleniu, iż każdy z nich, któryby z względu na położenie swoie chciał bydź iego uczestnikiem, może do niego przystąpić. — Gdy naywyższego zlecenia naszego w powyższym sposobie dopełniamy, mamy oraz honor przyłączyć zapewnienie głębokiego szacunku, z iakim zostaiemy &c. — W Ratyzbonie dnia 1go Sierpnia 1806. (Tu następuią podpisy.)

Związku konfederacyi Reńskiey iest następuiąca osnowa:

Cesarz Jmć Francuzow; Królowie Jchmość Bawarski i Wirtemberski; Elektorowie Jchmość Arcykanclerz i Badeński; Xżę Jmć Bergu i Xżęta Jchmść Landgraf Hessen-Darmstadt, Nassau-Weilburg i Usingen, Hohenzollern-Hechingen i Siegmaringen, Salm i Salm-Kirburg, Isenburg-Birnstein, Lichtenstein, Ahremberg i Hrabia Leyen chcąc przez stosowne układy zapewnić pokoy w południowych Niemczech, którego, iak doświadczenie od dawnych czasow i świeże zdarzenia okazały, konstytucya Rzeszy Niemieckiey nie iest w stanie więcey utrzymać, mianowali przeto swoiemi pełnomocnikami, to iest: Cesarz Jmć Francuzow, Karola Maurycego Tayllerandа, Xcia Benewentu, ministra do zagranicznych interessow, Król Jmć Bawarski swego pełnomocnego Ministra Cetto, Król Jmć Wirtemberski swego Ministra stanu, Hrabiego Wintzingerode, Elektor Arcykanclerz swego nadzwyczaynego Posła, Hrabiego Beust, Elektor Badeński swego gabinetowego Ministra, Barona Schell, Langraf Hessen-Darmstadt swego nadzwyczaynego Posła Barona Pappenheim, Xżęta Nassau-Weilburg i Usingen Barona Gagern, Xżęta Hohenzollern-Hechingen i Siegmaringen Majora Fischler, Xżę Isenburg-Birstein taynego swego Radcę P. Greuhm, Xżę Ahremberg i Hrabia Leyen P. Durand St. André, którzy ugodzili się na następuiące artykuły:

Art. 1. Kraie umawiaiących się Xżąt (których wymieniaią się tu, rownie iak na wstępie nazwiska) oddzielaią się na zawsze od politycznego ciała Rzeszy i łączą się z sobą osobnym związkiem konfederacyi, pod nazwizkiem *skonfederowanych stanow Renu.*

Art. 2. Wszystkie Rzeskie ustawy, które się ich dotąd tyczyły, nie maią względem nich żadney na przyszłość mocy, wyiąwszy prawa wierzycielow, które recessem Rzeszy 1803 i paragrafem względem opłat od żeglugi na Renie są zapewnione, i które prawa zawsze wykonane bydź maią.

Art. 3. Każdy z umawiaiących się Xżąt zrzeka się swoich tytułow, które sciągaią się do iego stosunkow z Rzeszą i na d. 1 Sierpnia oświadczą wszyscy oddzielenie się od Rzeszy.

Art. 4. Elektor Arcykanclerz otrzyma tytuł *Prymassa,* który to tytuł nie zawiera w sobie żadney prerogatywy, któraby się przeciwiła zupełney udzielności, którą każdy z umawiaiących się Xiążąt posiadać powinien.

Art. 5. Elektor Badeński, Xżę Bergu i Landgraf Hessen-Darmstadt przybierą tytuł Wielkich Xżąt, i używać będą praw, honorow i prerogatyw, iakie przywiązane są do Królewskiey godności. Stopień i pierwszeństwo pomiedzy niemi oznaczone bydź maią porządkiem, iak są w pierwszym artykule wymienieni. Naczelnik domu Naussau przybierze, równie iak Hrabia Leyen tytuł Xcia.

Art. 6. Wspolny interes skonfederowanych stanow ma bydź na seymie związkowym odbywany, którego posiedzenia odprawiac się będą w Frankforcie i na dwie izby, Królewską i Xżęcą, dzielic się będzie.

Art. 7. Członki ligi muszą bydź niepodległemi względem każdego obcego mocarstwa. Zaden nie może przyymowac służby tylko w kraiach skonfederowanych lub sprzymierzyiącow. Ci zaś, którzy się iuż od dawnieyszego czasu w służbie innych mocarstw znayduią, a chcą daley w niey zostawać, muszą swoie Xięstwa iednemu z swych synow odstąpic.

Art. 8. Gdyby który z rzeczonych Xiążąt chciał sprzedac całą lub częśc swey posiadłości, nie może iey komu innemu sprzedac tylko iednemu z członkow ligi.

Art. 9. Wszystkie zachodzące kłotnie pomiędzy członkami ligi, maią bydź przez seym Frankfortski załatwiane.

Art. 10. Na seymie prezyduie Xżę Prymas, a gdyby obie izby razem naradzały się o iednym przedmiocie, na ow czas prezyduie w królewskiey, a Xżę Nassau w Xżęcey izbie.

Art. 11. Czas w którym się seym ligi ma zgromadzac lub iedna iego izba, sposób zwoływania go, przedmioty iego naradzeń, iakim sposobem maią bydź wyroki wydawane i wykonywane, ma bydź fundamentalnym statutem oznaczone, którego proiekt poda Xżę Prymas w miesiąc po udzieleniu seymowi Rzeszy ninieyszego aktu konfederacyi. Statut ten powinien bydź od skonfederowanych stanow zatwierdzony. Będzie także w nim oznaczony stopień pomiędzy członkami Xżęcey izby.

Art. 12. Cesarz Francuzow iest protektorem konfederacyi ogłoszony. Po śmierci prymasa mianuie w tym zaszczycie zawsze iego następcę.

Art. 13. Król Jmć Bawarski ustępuie Królowi Wirtemberskiemu państwa Wiesensteig, i zrzeka się wszelkich praw, iakie z powodu Burgau miał do Weiblingen.

Art. 14. Król Jmć Wirtemberski ustępuie Wielkiemu Xięciu Badeńskiemu: Hrabstwo Bonndorf, Breunlingen i Villingen, część gruntu ostatniego miasta, leżącą na prawym brzegu Brigvetz, tudzież miasto Tuttlingen i należytości do urzędu tego nazwiska na prawym brzegu Dunaiu leżące.

Art. 15. W. Xżę Badeński ustępuie Królowi Wirtemberskiemu miasto i grunt Bieberach z iego przyległościami.

Art. 16. Xżę Nassau ustępuie Wielkiemu Xciu Bergu miasto Deutz z gruntem, miasto i urząd Königswinter i urząd Willich.

Art. 17. Król Jmć Bawarski przyłączy do swego państwa miasto i posiadłości Norembergi, i Niemieckiego zakonu kommentury Rohr i Waldstetten.

Art. 18. Król Jmć. Wirtemberski otrzyma Państwo Wiesensteig, miasto i grunt Bieberach z iego przyległościami, miasto Waldsee i Schettingen, kommentary Karpfenburg, Lauchheim i Alschhausen, wyiąwszy państwa Achberg i Kohenfels, tudzież opactwo Weiblingen.

Art. 19. W. Xżę Badeński otrzyma: Państwo Benndorf, miasta Treulingen, Villingen i Tuttlingen, te części ich gruntu iak są 14 artykułem oznaczone i ustąpione, gdaley xięstwo Heitersheim i wszystkie do niego należytości, ktore w kraiach W. Xięcia Badeńskiego leżą, i iak ninieyszym traktatem są oznaczone, procz tego kommentary Bülken i Freygburg.

Art. 20. W. Xżę. Bergu otrzyma miasto grunt Deutz, miasto i urząd Konigswinter i urząd Willich na mocy ustąpień Xcia Nassau.

Art. 21. Wielki Xżę Darmſtadtski przyłączy do swych kraiow burgrabſtwo Friedberg, mieć będzie nad nim zwierzchnictwo poki teraźnieyszy iego poſiadacz żyie, a poiego śmierci poſiadać go będzie własnością.

Art. 22. Xżę Prymas poſiadać będzie iako udzielną własność miaſto Frankfort nad Menem i iego powiat.

Art. 23. Xżę Hohenzollern-Siegmaringen poſiadać ma iako udzielną własność państwa Aschberg i Hohenfels, ktore należały do Kommentury Alschhausen, klasztory Kloſterwald i Katzthal, iako też należące do rycerſtwa Niemieckiego w iego kraiach i na północ Donaju leżące powiaty, mianowicie państwa Gamerdingen i Hottingen.

Art. 24. Wszyſtkie członki konfederacyi poſiadaią wszelkie prawa samowładności, iako to Król Bawarski: nad Xięſtwem Schwarzberg, hrabſtwem Caſteil, państwami Speinfeld i Wiesenheid, należytościami do Xięſtwa Hohenlohe, które leżą w margrabſtwie Anspach i w powiacie Rothenburg, mianowicie nad W. urzędami Schillingsfürſt i Kirchberg, Hrabſtwem Sternſtein, Xięſtwami Oettingen, poſiadłościami Xcia Thurn na północy Xięſtwa Neuberg, hrabſtwem Edelſtetten, poſiadłościami Xiążąt i Hrabiow Fugger, burgrabſtwem Winterrieden, nakoniec państwami Buxheim i Tannhausen i nad całem gościńcem od Memmingen do Lindau. — Król Jmć Wirtemberski: nad poſiadłościami Xiążąt Truchses Waldburg, hrabſtwami Baindt, Egloff, Guttenzell, Hechcach, Isny, Königseck-Aulendorf, Ochsenhausen, Roth, Schuſſenried i Weiſſenau, państwami Mietingen i Suningen, Neurawensburg, Thannheim, Warthausen i Weingarten (wyiąwszy państwo Hagenau) poſiadłościami Xcia Thurn, (wyiąwszy poniżey wzmiankowane państwo Strasſberg i urząd Oſtraiz, państwa Gundelſingen i Neuſſen, części hrabſtwa Limburg Gaildorf, których Król Jmć nieposiada) nad wszyſtkiemi nieuſtąpionemi poſiadłościami Xcia Hohenlohe i częścią bywszego urzędu Moguncкiego Krautheim na lewym brzegu rzeki Jaxt leżącey. — W. Xżę Badeński, nad xięſtwem Fürſtenberg, (wyiąwszy państwa Gundelſingen i Neuſſen) nad Trochtelſingen, Jungenau i częścią urzędu Möskirch, na lewym brzegu Dunaiu leżącą, państwem Hagenau, hrabſtwem Thüngen, landgrafſtwem Kletgau, urzędami Neidenau i Billingheim, xięſtwem Leiningen, poſiadłościami Löwenſtein-Wertheim na lewem brzegu Menu (wyiąwszy hrabſtwo Löwenſtein) państwami Haibach, Brennberg i Habizheim, i nakoniec nad poſiadłościami Xcia Salm Reiferscheid Krautheim, które na północ rzeki Jaxt leżą. — W. Xżę Bergu: nad państwami Limburg-Styrum, Brugg, Hardenberg, Gimborn i Neuſtadt, Wildenberg, hrabſtwami Homburg, Bentheim, Steinfurt, Horſtmar, poſiadłościami Xcia Lootz, hrabſtw: Siegen, Dillenburg (wyiąwszy urzędy Werheim i Burgach) nad Stadamar, państwem Weſterburg, Schadek i Bielſtein i tak zwaną częścią Runkel, która na prawem brzegu Lany leży. Dla utrzymania kommunikacyi między Kliwiią i powyższemi poſiadłościami mieć będzie W. Xżę otwarty gościniec przez kraie Xcia Salm. — W. Xżę Darmſtadtski: nad państwami Breubach, Haibach, urzędem Habizheim, hrabſtwem Erbach, państwem Ilenſtadt, częścią hrabſtwa Königsheim, którą Xżę Stolberg-Gedern poſiada, nad poſiadłościami Barona Riedeſſel, które w iego znayduią ſię kraiach lub do nich przytykaią, a mianowicie jurisdyk-

cyami Lauserbach, Stockhausen, Mort i Treuerstern, nad posiadłościami Xiążąt i Hrabiow w Weterawii (wyiąwszy urzędy Hohensolms, Braunfels i Greiffensteig) nakoniec nad hrabstwami Wittgenstein i Berleburg i urzędem Hessen-Homburg, który posiadany bywa od wyposarzaney linii tego Domu. — Xżę Jmć Prymas: nad posiadłościami Xiążąt i Hrabiow Löwenstein-Wertheim, które na prawym brzegu Menu leżą i nad hrabstwem Rheineck. — Nassau-Usingen i Nassau-Weilburg: nad urzędami Diersdorf, Altenwind, Neüersburg, i częścią hrabstwa Bassenburg, która należy do Xcia Wied Runkel, nad hrabstwami Neuwied i Holzapfel, państwem Schomburg, hrabstwem Diez i iego przyległościami, nad częścią wsi Metzfelden, która należy do Xcia Nassau-Fulda, urzędami Werheim i Bulbach, częścią państwa Runkel, leżącą na lewym brzegu Lany, nad rycerskiemi posiadłościami Kransberg i nakoniec nad urzędami Solms Braunfels, Hohensolms i Greifenstein. —Xżę Hohenzollern-Siegmaringen: nad Trochtelsingen, Jungenau, Strasberg, urzędem Ostrach i częścią państwa Möskirch, która leży na lewym brzegu Dunaiu. — *Salm-Kyrburg:* nad państwem Gehmen. — *Isenburg-Birstein:* nad posiadłościami Hrabi Isenburg, Wachtersbach i Mehrholtz z dodatkiem, iż wyposażeni Hrabiowie iego linii żadney pretensyi do niego rościć nie mogą. — *Ahremberg:* nad hrabstwem Dülmen.

Art. 25. Członki konfederacyi posiadaią samowładność nad leżącemi w ich kraiach posiadłościami Rzeskiego rycerstwa. Nad leżącemi zaś takowemi posiadłościami między dwiema skonfederowanemi kraiami, będzie ile możności naydokładoiey podzielona samowładność, aby żadna w tey mierze nie zachodziła pomyłka.

Art. 26. Prawa samowładności zależą na prawodawstwie, naywższym zarządzaniu, utrzymywaniu porządku, woyskowym popisie czyli wybieraniu rekruta.

Art. 27. Panuiący teraz Xżęta lub Hrabiowie utrzymani zostaną iako przy oyczystey i prywatney własności przy wszystkich dobrach, ktore teraz posiadaią, iako też przy wszystkich przywiązanych do ich państw i lenności prawach, byle te nie przeciwiły się istotnie prawu samowładności, a mianowicie przy prawach wyższego i niższego sądownictwa w sprawach cywilnych i kryminalnych, prawie polowania, rybołostwa, gornictwie, dziesięcinach, patronatu i innych prawach tyczących się ich dochodow. Jch państwa i dobra maią rowne opłacać podatki, iak państwa i dobra Xięcia, pod ktorego dostali się udzielność; a ieżeliby ten Xżę nie posiadał własnych dobr, tedy maią bydź porownane z uprzywileiowaną naywięcey klassą dobr. Dobra ich nie mogą bydź nikomu procz konfederacyynego Xcia sprzedane, i to za poprzedniczą propozycyą Xciu, pod ktorego samowładnością zostaią.

Art. 28. W kryminalnych przypadkach panuiący teraz Xżęta i Hrabiowie i ich dziedzice maią używać wyłącznego prawa, iż od rownych sobie będą sądzeni. W żadnym przypadku maiątek ich nie może bydź konfiskowany; dochody tylko skazanego mogą bydź do życia iego zasekwestrowane.

Art. 29. Skonfederowane kraie przyłożą się do spłacenia cyrkułowych długow tak z dawnych iako i teraźnieyszych posiadłości. Długi cyrkułu Szwabskiego spadaią na Królow Bawarskiego i Wirtemberskiego, W. Xcia Badeńskiego, Xcia Hohenzol-

lern-Hechingen i Siegmaringen, Xcia Lichtenstein, iako też Xcia Leyen i będą stosownie do ich posiadłości rozłożone.

Art. 30. Właściwe długi Xcia lub Hrabiego ktory dostaie się pod samowładność innego kraiu, maią bydź między wspomnionym kraiem i teraz panuiącym Xięciem w miarę dochodow, ktorych ten kray nabywa, podzielone i spłacone, stosownie do ninieyszego traktatu.

Art. 31. Panuiący teraz Xżęta i Hrabiowie mogą sobie obrać mieszkanie gdzie zechcą. Jeżeli mieszkać iednak będą w kraiu członka lub sprzymierzyńca konfederacyi lub w własnościach posiadanych udzielnie za obrębem konfederacyi, tedy pobierać mogą swoie dochody i kapitały bez żadney opłaty.

Art. 32. Osoby będące na urzędach w kraiach dostaiących się Xżętom konfederacyi, ieżeli panuiący nie będzie chciał na urzędach ich zostawić, maią stosowną do swego stanu otrzymać pensyą.

Art. 33. Członki woyskowego lub duchownego zakonu, które tracą swoy byt lub sekularyzowane zostały, maią do śmierci stosowne do ich dochodow, wieku, i godności pobierać pensye, które na tych samych dobrach będą zapewnione.

Art. 34. Skonfederowani zrzekaią się na wzaiem w imieniu swoim i następcow wszelkich dotychczasowych praw, iakieby do posiadłości innych współczłonkow konfederacyi mieć mogli, wyiąwszy iedynie prawo spadku, i to w przypadku wygaśnienia linii panuiącey w kraiach, do których prawo sukcessyi miećby mogli.

Art. 35. Między Cesarzem Francuzow i skonfederowanemi kraiami, iako ligą, staie obustronne przymierze, mocą którego każda lądowa woyna, w którą iedna z umawiaiących się stron iest wplątana, będzie wspólną dla wszystkich woyną.

Art. 36. W przypadku gdyby się obce lub sąsiedzkie mocarstwo uzbroiało, tedy umawiaiące się strony na wniosek iednego z ich ministrow na seymie ligi w Frankforcie uzbroią się także, aby znienacka nie były napadnione. Aże kontyniens sprzymierzonych na cztery części iest podzielony, zatem seym oznaczy wiele części powinno bydź wygotowanych. Uzbroienie zaś nastąpi tylko na formalne wezwanie Cesarza każdey z umawiaiących się stron.

Art. 37. Król Jmć Bawarski obowięzuie się umocnić Augszpurg i Lindau i założyć w pierwszem z tych miast skład artyleryi i zawsze go utrzymywać, a w drugim skład broni i ammunicyi, któraby dla odwodowego woyska wystarczyła, iakoteż trzymać w Augszpurgu piekarnie, któreby tyle sucharow wygotowały, iżby armiia w przypadku woyny nie doznała spoźnienia.

Art. 39. Kontyniens każdey z umawiaiących się stron iest w następuiącym sposobie oznaczony:

Francya daie	. .	200,000 ludzi.
Król Bawarski	. .	30,000 —
Król Wirtemberski	.	12,000 —
W. Xżę Badeński	.	8000 —
W. Xżę Bergu	. .	5000 —
W. Xżę Darmstadtski		4060 —
Xżęta Nassau, Hohenzolern i inni	. . .	4000 —

Art. 39. Umawiaiące się strony zostawuia sobie wolność przypuszczenia inne Niemieckie Xżęta i stany do tey konfederacyi, ieżeli ich przystąpienie uznane zostanie za dogodne wspólnemu interessowi.

Art. 40. Potwierdzenie niniejszego traktatu ma bydź 25 Lipca w Monachium między umawiaiacemi się stronami wymienione. — Działo się w Paryżu d. 12 Lipca 1806. — (Podpisane przez wymienionych na wstępie pełnomocnikow.)

DODATEK

DO Nru. 67.

GAZETY KRAKOWSKIEY

WE SRODĘ DNIA 20. SIERPNIA 1806.

Z Brynu d. 12. Sierpnia.

List z Cremsier donosi o poświęceniu tam na d. 31 Lipca z zwykłemi uroczystościami chorągwi pieszego regimentu Mitrowskiego. Major Saliw oddaiąc chorągwie regimentowi przypomniał mu przysięgę, iż winien tych chorągwi w wszelkich zdarzeniach z ofiarą życia bronić, a chcąc zasłużyć na imie obrońcow oyczyzny, powinien w słnżbie Monarchy krew i życie łożyć, na dowod czego ponowił regiment przed chorągwiami przysięgę. Uroczystość zakończyła się obiadem u Kardynała Arcybiskupa na 130 osob, a w wieczor świetnym balem.

Podług listu pod d. 31 Lipca odnieśli powstańcy Serwiyscy zupełne zwycięztwo nad Turkami nad Drawą: 9000 padło ich na placu z Ali bejem, Achmet bejem i Zbego bejem, z których ostatni był baszą w Szabaczu. Pierwsi dway ofiarowali każdy po 100 kies zaś udarowanie ich życiem, ale nadaremnie. Procz tego zrobili Serwiianie znaczną zdobycz, gdyż nietylko na placu boiu dostały im się znaczne bogactwa, ale nadto znaydowało się przy Tureckim woysku wiele niezbroynych ludzi, ktorzy szli za niem w celu zakupowania niewolnikow i innych zdobyczy, a zatem mieli przy sobie wiele pieniędzy, które dostały się w ręce zwycięzcow. Sposob iakim powstańcy podeszli swoich nieprzyiacioł warta zastanowienia. Posłali przodem kilku przebranych swoich ludzi, którzy udali się za podrożnych od idącey karawany, przeklinali Serwiianow i wcale inaczey stan ich przed Turkami wystawili. Turcy uwierzyli tym mniemanym podrożnym, roztasowali się i robili sobie wygody, gdy tym czasem powstańcy wszystkie drogi, którędyby uciec mogli, mocnemi zarębami zatarassowali, z rożnych stron pod dowodztwem samego Naczelnika Czerny na nich uderzyli i do szczętu znieśli. Że to zwycięztwo wiele także kosztowało ludzi Serwiianow, nie ma wątpliwości, lubo nie donoszą tylko o 2 poległych ich dowodzcach, to iest Katiga i Jengo, ale łatwo domyślić się można, że tam gdzie jenerał pada, padaią w pomiar i żołnierze. Z całego Tureckiego korpusu kilka tylko set uciec miało, którzy na wzgorku przy Bolesch stoią; ale w krótce dla niedostatku wody przymuszeni będą poddać się na łaskę. Kilkokrotnie prosili już nawet o wolne przeyście, ale im odmowiono. D. 31 przededniem powrocili powstańcy do swego obozu przed Belgradem i obchodzili swoie

zwycięztwo wystrzałami z armat i ręczney broni. Na odebraną o tem wiadomość udali się na tychmiast wszyscy zbiegli z Serwii mieszkańcy, którzy w liczbie 56,000 (skąd wnosić można o ludności Serwii) bawili się w okolicach od Mitrowic aż do Dubaka i Jakowa, do swey oyczyzny; lecz zastaną zapewne domy swoie zniszczone i z wszystkiego ogołocone, bo czego sami Turcy nie mogli spotrzebować, to roztrwonili.

Z Londynu d. 1. *Sierpnia.*

Onegday przybiegł tu znowu goniec z listami z Francyi. Oczekiwenie rychłego podpisu przedugodnych warunkow ciągle się utrzymuie. Papiery zawsze wysoko stoią, i dziś zapewniaią znowu, że Lord Lauderdale iutro pewnie do Paryża wyiedzie.

Zdrowie P. Foxa pogorszyło się. Listy do zagranicznego wydziału oddawane teraz bywaią, po przeczytaniu ich przez P. Foxa, do Lorda Grenwilla. Mowią nawet o uchyleniu się na czas P. Foxa od interessow, i wyznaczeniu mu tymczasowego zastępcy, do czego przeznaczaią Lorda Moira, Tomasza Grenwilla, i t. d.

Od dnia dzisieyszego żaden nowy okręt to iest nie trudniący się dotąd handlem niewolnikow, nie może wyyśdź na takowy handel z naszych portow.

Dziś rano przybył Godard, przyiaciel Lorda Jarmouth, nadzwyczaynym goncem na Francuzkim okręcie z Kale do Dowru.

Do przylądka Dobrey nadziei odpływa Adm. Stirling z 2000 lądowego woyska.

W Kadyxie i Kartagenie stoi w każdym z tych portow po 8 liniiowych okrętow.

Królewicz Xżę Kambridgi, naczelny półkownik legii Niemieckiey, dał 8 batalionowi nowo z Hanoweranow utworzonemu, w Hilsea chorągwie.

Lord Rosslin uda się iak słychać do Portugalii.

Angielska siła w Sycylii składa się teraz z 10,000 ludzi. Jenerał Stuart utworzył tam także z Sycylianow regiment, którego officerowie składaią się po większey części z Xiążąt, Margrabiow &c. kraiowych.

Król Jmc przyiechał ostatniey środy do miasta, i dawał prywatne audyencye, pod czas których przedstawiony mu był Hanowerski poseł w Ratysbonie, Baron Reden, przez Hrabiego Münster.

Dzisieysza ministeryalna gazeta *the Statesman* doniosła nam o kapitulacyi Gaety.

Rząd oznaymił właścicielom w Loyds gospodzie, iż chce naiąc kilka przewozowych stadkow 250 do 350 beczkowych miedzią podbitych.

List z Barbados pod 29 Czerwca donosi: — "Miranda odpłynął aktualnie z posiłkami wychodniow z południowey Ameryki do Hiszpańskiey południowey Ameryki, i mowią, że go Adm. Cochrane kilku woiennemi okrętami zmocnił.„

Paradne łożko stanu w Chińskim guście, przeznaczone dla Xcia Pokoiu w Hiszpanii, zdobyte zostało przez nasze okręty i było Xciu Wallii pokazane przez żydowskiego kupca Goldsmith, który go za 500 f. szt. kupił.

Ministrowie nasi zgromadzaią się prawie codziennie na radę.

Z Paryża d. 1. *Sierpnia.*

Nadzieia prędkiego podpisu przedugodnych warunkow pokoiu z Angliią nie upada dotąd. Papiery podnoszą się coraz wyżey i pochlebiaią sobie, że d. 15 Sierpnia iako w rocznicę urodzin Cesarza, ogłoszone zostaną przedugodne warunki.

Liczba zgromadzonych tu żydowskich deputowanych wynosi 96 pomiedzy któremi znayduie się 13 rabiuow. D. 29 Lipca udali się Mistrzowie prożb Mole, Portalis i Pasquier,

iako Cesarscy kommiſſarze na drugie, poſiedzenie żydowskiego zgromadzenia, przełożyli pytania, które maią bydź celem iego obrad i byli przy wniyściu do sali trzykrotnemi okrzykami: "Niech żyie Cesarz!" powitanemi. P. Molé miał potem przemowę do zgromadzenia, w którey wyraził między innemi: "Wiecie, iż poſtępowanie niektórych osób waszey religii wznieciło skargi, które doszły do podnożka tronu. Skargi te udowodnione zoſtały, i Cesarz chciał od was dowiedzieć ſię o sposobach zaradzenia temu złemu. Ninieysze wasze zgromadzenie nie ma rownego w dzieiach Chrześcian. Los wasz będzie teraz przez Chrześciańskiego Monarchę oznaczony. J. C. Mość chce abyście byli Francuzami; ſtańcież ſię więc godnemi tego tytułu. Odpowiedzcie z zupełną otwartością na przełożyć wam ſię maiące pytania. W obradach waszych doznawać będziecie naywiększey wolności." Sekretarz zgromadzenia czytał potem podane pytania. Prezydent Furtado odpowiedział na mowę kommiſſarzow, dziekuiąc Cesarzowi za iego pieczołowitość. Kommiſſarze oddalili ſię przy okrzykach iak pod czas wniyścia. Zgromadzenie będzie ieszcze 16 deputowanemi żydowskiemi z króleſtwa Włoskiego powiększone.

W niedzielę ieszcze oczekiwano, że Lord Jarmouth pokaże ſię w publicznym zaszczycie w St. Cloud; lecz to ieszcze nie naſtąpiło. Posłaniec ſtanu Basilico pobiegł z odpowiedzią do Londynu, która ma bydź ſtanowiącą względem dotychczasowych układow.

W Medyolanie znieſiona zoſtała Cenzura; lecz włożono odpowiedzialność na autorow. Będzie tam także uſtanowiona kancelarya względem wolności druku, dla zapobiezenia nadużyciom.

Cesarz mianował Jenerała Molitora, za okazaną iego odwagę w Ragnzie, W. officerem legii honorowey i posłał 36 ozdob teyże legii dla rozdania ich pomiędzy regimenta pod iego rozkazami będące.

P. Oubril dokończył dawniey swych nauk w Strazburgu. W Lunewillu wybrał Kapitana Magdenkow, którego z wiadomością o zawartym pokoiu między Francyą i Roſſyą do Medyolanu i do Kattaro posłał. Wszyscy Roſſyyscy jenerałowie i officerowie oczekuią tylko potwierdzenia traktatu dla udania ſię do oyczyzny.

CENA ZBOZ

Na targu w Krakowie d. 18 *i* 19 *Sierpnia* 1806.

Korzec Pszenicy	zł. pol.	40	do 46.
— Zyta		34	— 40.
— Jęczmienia		27	— 34.
— Owsa		20	— 24.
— Grochu		32	— 40.
— Kaſzy iaglaney		56	— 86.

W Wiedniu d. 10. *Sierpnia.*

Meca wynoſząca pół korca naſzego:

— Pſzenicy	zł. pol.	24	do 32.
— Zyta		22	— 25.
— Jęczmienia		16	— 18.
— Owsa		12	— 16.

W Brynie d. 8. *Sierpnia.*

Meca Pſzenicy	zł. pol.	26	do 29.
— Zyta		22	— 24.
— Jęczmienia		19	— 21.
— Owsa		12	— 14.
— Prosa		26	— 28.

W Gdańsku d. 3. *Sierpnia.*

Pzefel czyli pół korca naſzego w złoc hollend. (Na łaszt wchodzi 60 szeflow)

— Pſzenica	zł. pol.	15	do 18½
— Zyto		15	— 16.
— Jęczmień		12	— 13.
— Owies		9	— 10.

DONIESIENIA.

Za zaś wymieniony wyżey blanket ani za poiedyńczy wexel, ani do zrobienie na nim plenipotencyi nie może bydź użyty: gdyż w pierwszym razie potrzeba innego gatunku stempla i dwoch podpisow, w drugim zaś potrzebnych świadkow i pieczęci brakuie; dla tego znayduiący ten na nic nikomu nieprzydatny instrument uprasza się iak naygrzeczniey, aby go właścicielowi oddać raczył, za co tenże niżey podpisany właściciel do przyzwoitey mu wdzięczności obowiąznie się. Z resztą każdy ninieyszem ogłoszeniem ostrzega się względem złego użycia powyższego pisma.

Jozef Mendelsburg w Kazimierzu dolnym.

Na d. 23 Septembra odprawiać się będzie w Urzędzie Cyrkularnym Krakowskim licytacya czopowego następuiących miast:

Miechow	pretium fisci	. . . .	1250 ryń.		
Jędrzeiow	detto detto	. . . .	840	—	
Żarnowiec	detto detto	. . . .	513	—	
Olknsz	detto detto	. . . .	526	—	
Wolbrom	detto detto	. . . .	1015	—	30 kr.
Skała	detto detto	. . . .	564	—	15 —
Proszowice	dto detto	. . . .	400	—	— —
Koszyce	detto detto	. . . .	330	—	— —
Słomniki	detto detto	. . . .	450	—	— —

Licytanci opatrzywszy się 10 procentowym Vadium, maią się na wspomnionym dniu o godzinie 9 w tuteyszym Urzędzie Cyrkularnym znaydować.

W Krakowie dnia 20. Lipca 1806.

Magistrat C. K. Miasta Stołecznego Krakowa ninieyszem obwieszczeniem wiadomo czyni, iż kamienica W. J. Pana Kluszewskiego właściwa pod Nrem 358 w rynku stoiąca Krzystofory nazwana 72,368 zł. ryń. sądownie otaxowana, na żądanie J W. JPana Ernesta Hrabi de Blankenstein na zaspokoienie summy 12000 zł. ryń. tu w Sądzie dnia szesnastego Października r. b. o godzinie 3ciey po południu przez publiczną licytacyą sprzedana będzie pod następuiącemi warunkami.

1) Każdy kupna chęć maiący, powinien dziesiątą część ceny szacunkowey w zakład w ręce kommissyi oddać.

2) Kupiciel summę 15000 zł. ryń. w 14stu dniach po ukończoney licytacyi do sądowego depozytu złożyć obowiązany.

3) Resztę zaś ceny wylicytowaney obowiązany iest kupiciel w terminie do depozytu złożyć, chyba gdyby się inaczey z temi ktorzy do tego należą w wspomnionym terminie ułożył.

4) Jeżeliby przeto kupiciel iednemu z tych warunkow zadosyć nie uczynił, iego kosztem nowa licytacya ogłoszonaby była, w przypadku zaś gdyby na nowey licytacyi kamienica ta za mnieyszą cenę zalicytowana została, on zato byłby odpowiedzialnym. — Wszyscy przeto kupna chęć maiący, w rzeczonym dniu i mieyscu maią się znaydować. — Na koniec wszyscy wierzyciele prawo zastawu na tey kamienicy maiący napominaią się, ażeby nie czekaiąc osobnych przypozwań, pretensye swoie lub prawa do tey kamienicy sobie służace, do protokołu licytacyi tem pewniey wnieśli, gdyż inaczey co do ceny zalicytowaney, żadnego względu na nich mieć się nie będzie.

Gollmayer.
Łodzinski.
Hirschberg.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Stołecznego Krakowa.
Dnia 19. *Lipca* 1806.
Gros.

Na dnin 2 Września t. r. będzie rano o godzinie 9tey w Kościele przy sądzie Kryminalnym S. Michała, a przed tym bywszych XX. Karmelitow, srebrna sukienka, i takaważ korona wartości 300 ryń. naywiecey licytuiącemu, natychmiast gotowemi pieniądzmi płacącemu, publicznie sprzedana. — Licytanci maią się więc na wyż wspomnionym dniu i godzinie w tymże kościele znaydować. W Krakowie d. 2go Sierpnia 1806.

Sicca.